fuit eis plato vires hmõi ergo nõ poſuit
eas eẽ veras animas hũanas cũ ſm ꝟita
tẽ aie hũane vires hmõi habeant ⁊ quaſi
nihil eiſdẽ creuerit inter angelicas ſubſtã-
cias ſpirituales ⁊ aĩas nr̃as in ꝑfectiõe ſci
entiarũ ⁊ ꝟtutũ creatas nõ ſolũ ꝑfectibi
les. Quare ſm ipm nulla ẽ differẽtia ſcdʒ
ſpeciẽ inter aĩas nr̃as ⁊ ſubas angelicas ⁊
ſpũales. Et iſte error ẽ apud quoſdã erro-
neos vſqꝫ adhuc q dicũt aĩas nr̃as nõ eẽ
niſi angelos q de celo fere ab inicio mũdi
cecidiſſe creduntur. Manifeſtũ autẽ ẽ tibi
ex alijs q̲a ꝟtus intellectiua ꝑ ſe ⁊ in eo ꝙ
talis nec ẽ in corꝑe nec opaꝛ ꝑ corp⁹ Qua
ꝓpter vllo modorꝫ ẽ ꝑ ſe corꝑi vnibilis ꝙ
igr̃ anima hũana vnibilis eſt corꝑi ex ꝑte
aliarũ viriũ ẽ. Quare ſi anime nr̃e natura
liter nõ ſũt vires hmõi ñ ſũt vnibiles cor-
poribus naturaliter ſic neqꝫ angelice ſub
ſtãcie ſpirituales. Quare poſitio ei⁹ ex ne
ceſſitate impoſſibilis ẽ. Sic eñ vires hmõi
naturaliter vnibiles faciunt animas nr̃as
corꝑib⁹. Sic ꝑuatio naturalis hmõi viriũ
naturaliter inunibiles faciũt angelicas ſb
ſtancias ſpũales ⁊ vnibiles hũanis corꝑi
bus. Et iſta ratõ fundata ẽ ſuꝑ duas radi
ces q̃ ſũt cauſalitas ⁊ ꝓportionalitas. De
hoc aũt alias audies cũ faciã ꝯſideratõeʒ
et inq̲ſitionẽ de eo ꝙ dicũꝛ hmõi ſubſtã-
cie hoc ẽ angelice ⁊ ſpũales aſſũere corꝑa
⁊ appare in illis videlʒ an ipoſſibile ſit an
nõ. Manifeſtũ igr̃ tibi dʒ eẽ ex hijs q: ſer
mo platonis nõ ẽ ſmo naturalis de hũa
nis aĩab⁹ videlʒ ſermo q̃ poſuit eas crea-
tas eẽ ſeorſũ a corꝑibus. imo valde ẽ circa
naturã animarꝫ iparũ. ⁊ ipe etiã ordo na-
ture ꝯtradicit eidẽ. Ordo eñ nature cauſalꝭ
nõ ẽ cũ ſit vniuerſalis atqꝫ ꝑpetuus. Quia
igr̃ iſte vires animarũ nr̃arꝫ ꝑ̃us efficiũtur
in nobis vniuerſaliter atqꝫ ꝑpetuo q̃ꝫ vi-
res aĩarũ nr̃arũ ſublimes ⁊ nobiles. Idẽ
aũt ordo ẽ ꝑfectibiliũ qui eſt ⁊ perfectorũ.
Manifeſtũ ẽ igiꝛ q̲a nõ ꝑ̃us ſũt vires no
biles aĩarũ noſtrarũ q̃ꝫ vires earũ inferio
res q̃ in corꝑibus ⁊ ꝑ corꝑa operãꝛ. Qua
re nõ ꝑ̃us ſũt aĩe nr̃e ĩ perfectionib⁹ viriũ
illarũ q̃ꝫ iſtarũ nec ꝑ̃us in virib⁹ iſtis ſiue
cũ eis q̃ꝫ in iſtis ⁊ cũ iſtis q̲ñ potius ſi locũ
haberẽt hic ꝑ̃us et poſterius ꝑ̃us eſſent in
iſtis inferiorib⁹ ⁊ cũ illis q̃ꝫ cũ iſtis ⁊ ĩ iſtis
Ampli⁹. dubitari nõ ꝑt q̲ñ oculus inquã
tũ oculus ſit natus ⁊ fabricat⁹ ad videndã
⁊ nõ expiandã vel purgandã ꝟtutẽ viſibi-
lẽ ⁊ ita ẽ de toto corꝑe. Quare ipa natura

mẽbrorꝫ ſingulorũ hoc teſtificaꝛ q̃re et na-
tura totius corꝑis atqꝫ figura. hoc ipm teſti
ficatur de ſe ꝙ inadmixtũ ẽ tanq̃ꝫ organũ
eius ꝯuenientiſſimũ toti aĩe hũane ⁊ hoc
per naturã. Unñ igr̃ iſta falſitas vaniſſima
ꝙ in carcerẽ ⁊ penalẽ vel expiatoriũ ſit cor
pus humanũ anime ſue totaliter. Ampli
us. certũ ẽ generationẽ in hoĩbus et alijs
animalib⁹ generationẽ eẽ vniuerſaleʒ q̲a
oẽs et ſinguli generãtur atqꝫ perpetuo hoc
ẽ vſqꝫ in finẽ curſu vno nõ mutato curren
tẽ. Deſcẽſus igiꝛ animarũ aut ẽ per hunc
modũ videlʒ vt ſit ordinatus ⁊ currẽs per
ſucceſſiones generationũ corꝑm humana
rũ aut nõ. Si ſic nõ ẽ igr̃ caſus aut p̃cipita
tio earũ ſiue deiectio ex alto ſtellarũ. Caſ⁹
eñ in culpã nihil habʒ ordinis niſi diuine
iuſticie ⁊ hũc habet ad penã p̃cedit eñ pe
nã per diuinã iuſticiã vel ꝙ ẽ veri⁹ ac ma
gis ꝯueniẽs eã ſeq̲tur pena ex ordĩe diuĩe
iuſticie queãdmodũ effectus cauſam ſuã.

Ampli⁹. Cuiuſmõi culpa animarũ eſt
hec q̃ expiãda ẽ ĩ corporibus ⁊ vtrũ equalꝭ
in oĩbus an ineq̃lis. Deſideriũ eñ incorpo
rãdi nõ ẽ culpa aliqua cũ ſit naturale ma
xime q̃ntũ ad iferiores vires. Si eñ ꝟt⁹ vi
ſibilis deſiderat oculum vt in eo ⁊ ꝑ ipm ꝑ
ficiaꝛ q̃ntũ ad operatiões viſibiles vel vt
etiã ipa perficiat oculũ cui⁹ nata ẽ eẽ perfe
ctio ⁊ a qua natus ẽ oculus perfici ⁊ nihil
hʒ inordinatũ aut culpabile hmõi deſide
riũ quare nec anime ꝓpꝑ hmõi deſideriũ
culpabiles in aliquo ſũt ⁊ ꝓpter hoc neci
digẽtes erũt expiatiõe aliqua. Si ꝟo dixe
rit ꝙ corꝑales delicias ꝯcupiuerũt cũ eẽt
in ſtellis ſic et hmõi ꝯcupiſcẽtia. fuit ĩ eis ĩ
ordinata atqꝫ culpabiles Quis dubitat q̲ñ
ꝯueniẽti⁹ expiarẽt ĩ locꝭ ĩ q̲b⁹ ꝓhibite eẽnt
ab eis ⁊ oĩ mõ eis inacceſſibiles q̃ꝫ ĩ corꝑi-
bus in q̲b⁹ eas quodãmõ neceſſe habẽt.
nõ ſolũ ꝯcupiſcere. Sʒ etiã plurimũ ſeq̲ ⁊
exq̲rere. Amp̃. In corꝑib⁹ inceſſanter
eas ꝯcupiſcunꝛ ⁊ hoc eſt eis a ꝑte corporũ
nec poſſũt a ſe ꝯcupiſcere hmõi ꝯcupiſcen
tiã dũ in eis ſũt ex hoc igr̃ oriũtur ⁊ ſequũ
tur incõueniẽtia multa. Primũ q: ſi hmõi
cõcupiſcere culpabile et expiabile iudica
bit creator quãto fortius iudicare debuit
ipm exq̲rere delicias hmõi ⁊ eis immer-
gi. Nõ debuit igr̃ animas hũanas in cor
porib⁹ icludere in quib⁹ nõ ſolũ a ꝯcupiſ-
cendo nõ deſiſterent. Sʒ etiã poti⁹ volu-
ptates anime hũane p̃cipites abirẽt. Se-
cundo quõ culpã cõcupiſcẽdi expiare per